



صبحی صالح

صبحی

متفکر و نویسنده لبنانی در قرن چهاردهم هجری/ بیستم میلادی. وی در ۱۳۴۵ ق/ ۱۹۲۶ در طرابلس، از خانواده ای ترک بار - که علمای نابغه ای از آن مثل برادرش شیخ ناصر، رئیس محاکم شرعی لبنان و طه صابونچی، مفتی لبنان شمالی از آن برخاستند - به دنیا آمد. درس دینی و جدید را در طرابلس و سپس در الازهر و دانشکده ادبیات دانشگاه قاهره خوند و در ۱۹۵۴ از دانشگاه سوربن به درجه دکترا نایل شد و در دانشگاه های لبنان، سوریه، عراق واردن تدریس کرد و به عنوان نایب رئیس «مجلس اعلامی اسلامی»، برگزیده شد.

او از شخصیتی قوی و منزلتی شایسته برخوردار بود و نقش بزرگی در مجاهدت های مسلمانان لبنان بر عهده داشت و از اینرو دشمنان اسلامی وی را دستگیر و زندانی نمودند. صالح صبحی در ۱۴۰۷ ق/ ۱۹۸۶ به شهادت رسید.

از آثار اوست: مباحث فی علوم القرآن، علوم الحدیث و مصطلحه، دراسات فی فقه اللغة، النظم الاسلامیه، نشأتها و تطورها، منهل الواردین فی شرح ریاض الصالحین، مقایس النقد عند المحدثین، تجربه التقرب فی المشر العربی؛ اثر الدراسات التاريخیه فی علوم القرآن؛ معالم الشریعه الاسلامیه؛ احکام اهل الذمه؛ و شرح الشروط العمریه که دو اثر اخیر از این جوزیه است.

منبع: ذیل الاعلام، ۱۰۲